

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Kundbörelser.

Den gde nästkommande Junii börjas Bruns-
drifningen här i Göttheborg.

Nästkommande Tisdag, eller den 3 dennas, blifwer
Auction, uti Herr David Sandbergs Hus på stora
Hamne- gatan, på silfwer, porcellain, ästfälligt hus-
geråd, Ten, koppar, m. m. jämte en wacker samling
af böcker.

En skickelig, det är i wanliga språk och wete-
skaper wäl grundad, Person, ästundar Condition här
i staden. Närmare underrättelse lemmas munda-
teligen.

Et stycke begripeligt orwett är nyligen insändt, at
under denna Artikel så et lätt imprimatur. Men som
förinädelsen röder en nyttig Hushållare, och röder
tillika en afundstuf Författare; så kan jag ej öf-
ra någon flygel med en så låghaltig wara. Jag
hoppas, at hädanefter försonas för slika djerswa
försök; denna gången återlemmas den orwådige rap-
pen til någon kännare af des innehåll, och 2 plåtar
för beswäret.

Den som har grått maculatur- papper af nöden,
får riset för 1 Dal. 24 öre Smt, hwarom mera på
Tryckeriet.

Fylning.

Ach om en Poetisk anda
Wille gå mig nu til handa!
Men jag märker at han flyr.
När som jag om lapri skrifwet,
Han mig något infall gifwet:
Nu är hjernen lifsom yr.

Göttheborgska

Magasinet.

Fördagen, den 7 Junii 1760.

Min Herre *.

Efter ästundan har jag den äran at öfwerfända
medföljande berättelse om Dwidii grassfälle, och
des därjämte uthugna Minnes- Runa. Mig faller
ganstka underligt före, at ingen, som hit intil up-
lagt Dwidii skrifter, eller och skrifwit enskilt des
lefwerne, har wetat utaf denne Auctoren, som war
Doct. Laurentius Müller, först Secretetare hos
Hertigen i Curland, men sedermera hos Konung
Johan den 3dje, och brukad i beskickningar til
Polen, Tartariet och Turkiät; och hwilken war i sin
tid en lärd och widfrågad man.

Om min Herre finner för godt, at låta denna
Dwidii bortglömda, och aldeles förgätta grasskrift,
äter komma i ljuset, torde tilfalle med tiden giswas.

Med uprigtig tilgifswenhet är jag städse m. m.
Stockholm den 15 April 1751.

Anders Anton von Sjersman.

3

Utdrag

* Denna intressanta hemlighet har jag nyligen igen-
funnet bland mina papper; och aflägger därför ett
ny wärdsam tacksägelse.

Utdrag utur Doct. Laurentii Mulleri, Swenska, Polniska, Ryska och Lissländska handlingar, tryckt i Stockholm år 1629 in 8vo pag. 171. 172. 173. 174 och 175. Då han talar om sin resa in i Tartariet:

Vi hade ock (nämligen år 1581) med oss en Wollhinisk Adelsman Woinusky benämnd, honom tilordnade oss Starosten på Dremblowa ic. En lärd och wälbewandrad Person, en god Poet och Historicus, wäl förfaren uti det Grefiska och Hebreiska tungomålen ic. ic. Denne Woinusky öfwer talade några utaf oss, at resa med sig widare, ty han wille wisa oss den rätta orten, där Duidius låg begrafwen. Hwarföre då några af wåre samtycke at blifwa honom fölgaktige, förde han oss uppå låtte håstar den sätte dagen därefter ifrån Borysthenen, igenom en obanad ödemark in på en lustig plåsk, hwaruppå war en frisk grön och tilwärt brun. Jäke sjerran ifrån denna brun, wid pass et stenkast, tog han sin sabel, förde af det långa gråset, där til wi honom hulpo, in til des wi igenom några kännemärken wordo gräfftenen warfe. Men efter bokstäf werna woro tilwårte af mossa, såsom ock framman på et sincke slaget utaf stenen, krapade wi bokstäf werna rena med kniswar, och bortbrände det orena med frut, och sedan rent wiskade. Då besunne wi, at Woinusky hade sagt sant, ty uppå stenen wordo dessa 4 verser uthugne.

Hic-

Hic situs est Vates, quem divi Caesaris ira Augusti Latia cedere jussit humo. Sape miser voluit patriis occumbere terris, Sed frustra: hunc Illi fata dedere locum.

Öfwersättning *

Här hwilas under denne sten
Duidii Poetens ben.
Augustus honom fast oblid
Uti Wäskland dref til Tartari.
Fast gerna han hade blifwit qwar,
Af misgunst det förgåswes war.
Ty war det öde i hans nöd,
At han här skulle blifwa död.

Men det ordet Latia war icke wäl til läsandes, så at wi i förstone, efter såsom bokstäfwerne tedde sig, icke annorlunda mente, än at det skulle heca patria. Men efter uti andra versen åter sattes patriis, hafwe wi samteligen icke welat mena, at det skulle antingen med slit, eller utaf försende warit twånne resor hirsatt, utan hafwe beslutit, at det skulle läsas för Latia, hwilket jag fördenksul framställer, om någon des förutan kan det sedt och läst, och til äfwenitys annoterat hafwa, uppå det at läsaren

3 2

* Desse förskwenckade verser af Translator Regius, Ericus Schroderus (jämte hela boken) råja alt förwicket de Swenskas smak för 120 år sedan i Swenska Staldefonsten. Doctor Johannis Messenii Critorhium, det jag inruckt i Werdings historia om R. Carl den IX, är nästan af samma smak.

saren icke skal på min berättelse blifwa förargad. Men wi togo kåda utaf trån, den wi gjorde swart med frut uti elden, och därmed bokstäfwerne upfylte, på det de icke så lätteligen skulle af mossa förwårte blifwa. Så förtalde och bemålte Woinusky, at man ock uti Wolhin utsprängde, det Dwidii lekamen skulle wara förd til Rioff; men därom är ingen wiß grund; wi hafwe och uti Rioff därefter med flit ransakat, men alsinter därom kunnat finna eller förnimma. Men at orten, där grassenen ligger uppå den Grefiska gränsten, hafwer varit besatt med invånare, det kan man se uppå de gamle stenhoppar, och de lustige brunmar. Yttermera berättade Woinusky, at denna orten war icke långt ifrån Ponto, men wi torde icke wåga öf widare.

Lärda Småsaker.

Bland andra Munkelister och bedrägerier, som af de Catholske Andelige öfwades, då Christendomen infördes uti norden, råknas billigt järnbörden, och de därmed beslagtade konster, för de största; helst Presterne med dem, såsom mirakel, willestädfastna sin höga wår, och den Christna lärans sanning. Således finner man, at en Biskop Poppe icke allenast någon stund baret på handen en glöddande stålhandstke, utan ock på bara kroppen låtet att tända, och upbränna en warduks klädning.

Det är bekant, at sedan Christendomen stadgats i landet, blef järnbörden en Juridisk Formalitet, under titel af Guds dom: hwarmed man uti grof-

wa

wa bråtmål kunde befria sig från all Skuld och tilmåle. Presterkapet, som enkom förstod konsten, huru järnet utan skada skulle båras, och således, efter behag, kunde fria eller fälla en syndig järnbårare, hade som bekant år, äfwen alla Sportlerne mid denne slags rätttegången, hwilken twiswels utan waret af det drygaste slaget; och således måste detta monopolium i början waret ganska indragigt, och kanske bland ståndets bästa inkomster.

Detta misßbruk blef omsider med all billighet afstafadt; hwarmed konsten efter handen tillika med mästarne utdog, så at hon, i Europa, icke rättare jag wet, kan föras til de förlorade konster; och känner jag ingen Auctor, som kunnat säga öf, huru med detta tafespeleri egenteligen tilgätt. Uti Indien är likwål konsten i behåll; ty den namnkunnige och trovärdige wandringsmannen Tavernier berättar, at han tillika med många flere sedt Indianske tafspelare båra glöddande länkor omkring bara lifwet, och at de buret dem utan skada, fast icke utan sweda, som de selswe tilstådt.

At bry sin hjerne förmycket med denna konsten, tyckes föga löna mödan; imedertid skulle likwål et sådant synd, i fall det woro möjligt, blifwa et fullkomligt bewis, at uti den saken hwarken waret något Gudomligt, eller djeswulst (som likwål en del hållet före) utan lutter bedrägeri. Mig förefommer, at detta hocus pocus utan twiswel blifwet verkstält på följande sätt: man har tilredt en Mineralisk massa af pulveriserad asbest, amiant, bokus, lera eller något dyligt, och däruti blandat gum-

mi eller annan limagtighet, efter behof. Denna massan har man gifwet sådan färg, som handen inuti naturligen hafwer, på det ingen måtte märka sweket; och något förr än järnbörds- experimentet skulle gå för sig, har Presten för god betalning, och då han wille gynna syndaren; härmed anstruket des hand inuti så tjoft, som efter förfarenhet fans nödigt. När handen således blifwet wäl färfärd, och med omärfelig storpa öfwerdragen, war det ingen konst, at bära det glödgade järnet de 9 stegen, hwilket kunde ske på 4 til 5 secunder airabögst, innom hwilken tid hettan ingalunda kunde tränga sig igenom, och stada handen, skönt man ofelbart kände någon sweda. Detta stämstycke kunde i den grofwa tiden så mycket lättare practiseras, som folket war oförfaret och dumt, och kyrkorna, hwar est järnbörden alltid stode, woro ganska mörka och följagteligen tjenliga til swek och bedrägeliga anstalter. Swad som styrker mig i denne tanken är, at jag nyligen, för ro skul, tillagat ofwänbemålte massa af oägta piplera, därmed bestruket handen, och så däruti, utan stada, fast med någon känning, tåmeligen länge buret en hop glödgande redkål; hwilket ock fordom war en fort af de gamlas järnbörd.

(Fortsättning en annan gång.)

Hedström.

Min Herre,

Er ästundan at höra min mening om Werel-
coursen, gör mig mycket heder. Jag anser för-
målet

målet för nog inbundet, och wore wisseligen förmå-
ten, om jag tillagnade mig full insigt och skickelig-
het at utredat. Jag wägar mig doch i hop med
gatan, icke i tanke, at uplösa hånne, utan at med
mina gifningar gifwa den, som äger bättre insigt
uti sådana Riks- angelägna mål, anledning, at wisa
de rätta grunder, på hwilka man i så wigtig sak
må bygga: en sak, som i mångas tycke ej medgif-
wer långa drögsål.

Min Herre må taga för afgjort, at wi äge öf-
werflöd af penningar: så wida wi måste widfännas
all den werkan, hwilken sådant öfwerflöd pågar
hafwa. Den är nu så mångahanda, som bedröf-
welig. Men wi wilje allena widröra den första
och wifaste, som är alla warors och arbetslöners
öhrda dyrhet; och däraf leda möjligheten til en
stigande cours. Med penninge- öfwerflödet förstås,
at deras myckenhet wida öfwerstiger myckenheten
af landets säljande waror. At dessa sednare då
måste upstegras, tyckes wara ostridigt. Et på pen-
ningar fattigare, men på waror rikare, land är ju
nödsakat, at sälja sina waror för ringare pris, än
et som har öfwerflöd af penningar, men saknar til-
räckeligheten af däremot swarande waror. Här af
följer, at detta senare kan icke allenast ej affätta sina
dyrare waror, utan måste ock, alla förbud oagtade,
emottaga det förras, såsom lättare at inlösas. Så
länge penninge- öfwerflödet warar, förblifwer altså
landet, som det äger, nödwändigt i underwigt,
hwarmed lika oundwifeligen en stigande cours är
följagtig; så wida sådant icke förekommes genom
et

et medel, hwilket lätteligen sinnes wara det enda-
ste; och därföre snart utwälsjes. Det är at låta
sjelwa öfwerflödet umgälla sit eget brott; eller ty-
deligare at tala; man måste, doch under säkra mått
emot missbruk, tillåta underwigten med penningar
betalas. Af förestående läver finnas, at fast än et
land har öfwerflöd på penningar, kan det icke desto
mindre wara i underwigt, och fölgagteligen werel-
coursen stiga; men omögeligen til någon särdeles
högd; ty fast än all metall skulle där wara til ut-
försel förbuden, kan likwäl guld och silfwer swärligen
hindras at springa. Sådant har försarenheten
i flera hundra år stadgat; och så länge någon-
dera af dessa myntsforter flödar i et land, har werel-
coursen därstädes altid den som kufwar sig.

Men at den samne wid wårt öfwerflöd af pen-
ningar funnat stiga nästan til 100 procent öfwer all
parti, därtil hör orsaken annorstädes sökas. Det
jag menar, hon läser icke blifwa så swår at finna,
men hwad behöfwer jag skrifwa därom? Jag
förblifwer,

Min Herres

Öfände Wän.

Små Historiska Hemligheter*.

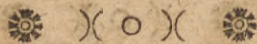
Wid Wittenbergiska lärosätet hafwa följande
Swenske Herrar studerat; nämligen

A:o 1539, Rectore Melchiore Kling. U. J. D.
Carolus Gera nobilis Svecus
Georgius Gera Frater ejus

Rectore

* Detta är taget ord ifrån ord ur Wittenbergiske Ma-
trikeln.

- Rectore Johanne Hermanno Norlingense
Philos. & Artis Medic. Doctore & Profess.
1562. Nicolaus Bielke } Nobiles Sveci Fratres.
Thuro Bielke }
Rectore Vito Ortelio Winhemio filio I.
U. D. & Prof.
1574. Nicolaus Flemming Svecus nobilis.
Benedictus Canuti Westgot. ex nobili
familia regni Sveciz.
Rectore Leonhardo Huttero Theol. &
Prof.
1598. Gustavus Ochsenstierna,
Gabriel Ochsenstierna.
Rectore m. Laurentio Fabritio Hebr.
Ling. P. P.
1600. Gabriel Oxenstierna } Sveci nobiles.
Axelius Oxenstierna }
1607. Georgius Nicolai } a Saby Sveci.
Ivarus Nicolai }
Johannes Canuti a Hedenfio Svecus.
Alexander Camfæus de Banff Svecus.
Rectore Luca Beckmanno I. U. D. & Prof.
1609. Gustavus Horn } nobiles ex Finlandia.
Arvidus Horn }
Rectore Johanne Wankelio opt. Art. &
Philos. Mag. ac histor. Prof. P.
1614. Georgius Gyllenstiern de Birckesund, Ut-
tervick & Landholm, Liber Baro Svecus.
Rectore illustri & Magnif. Comite Eme-
rico Thurzode Bettlenffalwa, Prorectore
Ernesto Hettenbach Philos. & Medic.
Doct & Prof. Publ.

1615. Gabriel Erici Ochsenstern Svecus.
Rectore Augusto Buchnero Poet. &
Eloq. P. P.

1632. Gustavus, Gustavi Magni Svecor. Gothor.
& Vandalor. gloriosissimi Regis Filius
N. qui d. Lucæ ejusdem anni Rector
constitutus est Academia Witteber-
gensis.

Hermannus Mejerus Ejusque præfectus mo-
rum a Müntzenbroef

Rectore M. Nicolao Pompejo, Lusato infer.
Math. Prof.

1646. Zacharias Klingius, Svecus, postea
Theol. D.

Sveci promoti in facultate Theologica,
ad Formaturam seu Lecturam libri ter-
tii & 4ti sententiarum Lombardi ad-
missi:

M. Thomas Svecus Ao 1506 Decano Mag.
Martino Pollichio.

Ad Licentiam Theologiæ admissi:

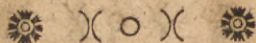
M. Zacharias Laurentii Klingius Nericius
Svecus, Decano D. Jac. Martini, pl. D.
Paul. Röbero 16 Oct. 1646.

Doctores Theol. ereati.

Zacharias Laurentii Klingius, Nericius
Svecus, Decano & Promot. D. Wil-
helmo Lysero Pro-Cancellario D. Paulo
Röbero 18 Maji 1647.

W. s.

Kyrko:

Kyrko-tidningar.

I Onsdags, eller den 4 dennes, höls ordentlig
Examen härstädes på Gymnasium, och dagen där-
på uti Cathedral-Scholan. I går stredde det man-
liga Rectors- ombytet, då Matheseos lectorn, Herr
Magister Tor. Jul. Kullin, efter hållet Tal om någre
fördomar emot Mathematiquens Jökare, öfverlem-
nade Gymnasii styrken åt Eloquent. och Poeseos
lectorn; hvarpå i dag tiden til de offentlige Jörel-
sättningarne, och Lärlingarnes ärekomst, utfattes til
den 26. Augusti.

På Tisdag kommer det berammade Prestemötet
at börjas. Präses blir Histor. och Moral. lectorn
och Prosten, Herr Magister Jacob Arwidson, Vice-
Präses Kyrko- Herden i Warberg, Herr Anund
Hammar; Respondenter äro Kyrko- Herdarne, Her-
tar Bagge, Siggell och Hjortberg, eller i den andres
ställe, som blifwet sju, Adjuncten wid Domkyrkan,
Herr Magister Montin; Opponenten Herrar Kyrko-
Herdarne Stabäus, Helling, och Homan, eller wid
den andres förfall, Adjuncten och Catecheta Herr
Magister Gådda. Prädikanter äro Herr Prosten
och Kyrko- Herden Wilhelm Brag i Rommeled,
Herr Kyrko- Herden Ströman i Slöinge, och Herr
Kyrko- Herden Carl Brag uti Wäro. Prädif-
tingarne börjas kläcka 7 om morgonen. Orator
blir Kyrko- Herden uti Weinge, Herr Magister
Jens Kerrull. Om Disputationen, som handlar
om Döden, får jag ytra mig främdeles.

På Fredagen i samma Wecka läser hela Prestes-
kapet hedra vår salige Biskops åminnelse wid Be-
graf-

grafningen, och dagen därpå wid Parentationerne. Likprädikningen kommer at hållas af Biskopen uti Scara, Herr Doctor Engelbert Halenius; men Minnelse-Talen af Rector Gymnasii Magister Johan Rosen, och Herr Engelbrecht Jörilin, en af salige Biskopens Elever, uti stora Bibliothek-salen.

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Ankomne äro Skepparne Matthew Normand ifrån Berwich med malt och mursten, Robert Tod ifrån Leith med barlast, David Inglis ifrån Hamburg med dito, Anders Andersson ifrån Stockholm med dito, James Garnock ifrån Hamburg med dito, och Mitchell Smit ifrån Bordeaux med vin och brännewin.

Utgångne äro Skepparne Jöns Swensson til Montros, Geo. Rutherford och Johannes Juthe til Leith, Hind. P. Hjörberg til Bordeaux med järn och Bräder, Gerrit Jansson til Husum med järn och smide.

Göteborgske Wexelcoursen.

Lördagen, den 31 Maj.

London	-	-	65 $\frac{5}{8}$	-	-	Dal. R:mt.
Hamburg	-	-	61 $\frac{1}{2}$	-	-	M: f R:mt.
Amsterdam	-	-	60 $\frac{3}{4}$	-	-	M: f R:mt.

Bel

Zelsingör. Den 16 Maj, Lorens Wahlberg ifrån Norföping til Warberg med malt. Den 17 Willem Dresser, Willem Lambert ifrån Hull til Stockholm, och Pehr Ebbeson ifrån Warberg til Malmö med barlast, Anders Thesmar ifrån Göteborg til Carlshamn med sill. Den 18 Sörren Jfwerfen ifrån Stralsund til Randers med barlast. Den 23 Maj, Oluf Sjölin ifrån Newcastle til Warberg med råg, Anders Björnsen Claese och Petter Drakström ifrån Stockholm til Amsterdam med järn.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro från den 29 Maj til den 2 Junii, Födde 2 Gossbarn: Döde Brandt-karlen Anders Persson af feber, 1 Gossbarn af slag, 1 Sticksbarn af okänd barnsuka och 2ne af feber.

I Nyska Församlingen Födde 2 barn: Wigde Apparen Friederich Succoloffi och Jungfru Anna Elisabeth Wolfbauer. Död Formstärarens wid Cattuns-Tryckeriet, Mäster Jochim Hinrich Meyers hustru Helena Mellenberg af missfall.

I Kronhus-Församlingen Födt 1 barn: Döde Enkan Anna Holm 72 år gammal af wärk, Dragen Pehr Friberg af frosfeber, Trummelagaren Eric Almgren af hetlig feber, och 3 barn af slag.

Tankar öfwer Brunswatnet här wid Staden.

Wid mit wistande uti Göteborg, försökte jag Mineral-halten af den så kallade Surbrunnen, strax utan för Carls-porten belägen: men fant den ej innehålla någon Mineral, om icke litet kalk, hwartil belägenheten giswer fullkomlig anledning.

Ufwen

Ufwen förfötktes en Surbrun wid Namberget, på Hisingen, hwilken hade tämmelig järnhalt. Wattenet war kalt, klart och smakade som Surbruns watten. Skada är det dels, at en så bred flod, som Götha-Ulf, skiljer denna Brun ifrån Staden, då det uti swårt wäder nästan är omöjligt at komma öfwer, dels, at källans språng är så swagt och ringa, at näppeligen et stop watten kan erhållas på några minuter, hwilket doch torde kunna hjelpas, om et kar nedgräfsdes uti jorden strax under hellska källsprånget, hwari Surbrunswatten kunde samlas: Helt detta watten intet så snarligen mister sin styrka af luften, som många andre Surbrunnar. Om detta har min Ämbetes pligt och Skyldighet fordrat, at underrätta det allmänna.

Samuel Naueler Bure.

Provincial Medicus uti Götheborgs och Bohus län.

Fanledning af föregående undervisning om källan wid Carls-porten, gifwer Herr Assessor Westman tillkänna, at i detta år blifwer därstädes Brunnen öpnad til drifning; utan kan watten därifrån hemtas til samma behof, som Kallebåks-watten, emot et halft öre Smit, kamman; hwarföre och Brunnsprädifningarne astadna.

Små lärda Nyheter.

Den sifte Maj samlades närwarande Klubbherrar på Bibliotheket; och sedan man rådslaget om de ämnen, som blifwet tid efter annan inlemnas, funnos de tjenligaste wara redan uptagne; hwarföre påminnes om nya waror och wärfke til Maagafinet. I medlertid försäkras Auctorerna til de större,

re, och hittills outgifne, Förfatningar, at deras, såsom ej mindre nyttiga arbeten, skola säkert utkomma, under namn af Klubb-handlingar. Härefter tråda wåre Ledamöter tilhopa sifte Lördagen i hwar månad, då Klubben öpnas med et litet Tal.

Småsaker.

Gref Otto Wilhelm Königsmark, då han war Rector wid Academien uti Jena, och altid med beståningar så blef öfwerhopad, at han til studier eller annan förnöjelse fick om dagen knapt det ringaste utrymme; hyrde han sig en trågård, och lät där bygga et lusthus, hwarest han sommaren öfwer uti enlighet underfundom kunde hafwa sin förnöjelse, Href förden skul där öfwer: Hic hospes ab hospite tutus.

W. s.

Grasskreft öfwer en Klockare, som blef död år 1719, just då när Klockarens entrollerades til Knektar.

Så wille Herren Gud til himlen dig affärda,
Där du för Iamsens Thron dit Amen svinga må,
När dina Embetsbröd för Amen ropa; werda?
Och ur sin Klockar stol i Knektbaraopen gå,
Bland Unglar ställes du, och de ibland Soldater,
I huru fingen i olika Cammerater!
Du står i himmelskrud med palmer uti händer,
De båra fläkt och plit i stället för sin bok:
Din flåta swarta drägt är i hwit silke wänder,
Men deras uti blå: mån werlden nu är klot!
Doch tyft! jag wille högt, och där med tiga stilla,
Wäl dig, du bytte wäl, we dem! de bytte illa.

Kund:

Rundgörelser.

Nästkommande Fredag, som är den 13de Junii, kläckan 9 föremiddagen, warder Auction hållen, hos Herr Magister Lars Nordblom, boende wid reparerbanen, på åttillige slags böcker; En del efter trykte och med Magasinet fölgagtige, och en del efter handskrifne register.

Några få Exemplar af det Bönedags- Arbetet, som blifwet i år ifrån Westerås-kringsåndt öfwer hela Riket, finnas oc hos Boktryckaren Joh. G. Lange: likaledes Stads-Comministerns härstädes, Herr Magister Gadellii, så uppbyggelig, som af lärda tråtor bekanta, Prædikan. Jag får oc härwid bifoga Ryrko-Herdens, och min Mercurialiske Företrådares, Herr Magister Ekeboms, utgifna Synodal-oration, som en stor del af Presterkapet åstundat, men sedan ej afsemtat.

Hos Herr lector Beyer erhålles Swersätningen af Newtons Anmärkingar wid Daniels Prophetior och Johannis Uppenbarelse mot praenumerations-fedel, eller 3 Daler S:mt Exemplaret.

Fjerde dragningen af Hospitals-lotteriet går för sig den 17 dennes: doch finnas ännu några lotter på de wanliga ställen. Man ser af så friska anstalter våre Götteborgske Medborgares hjälpsamhet emot sjuka och Hospitals-hjon. Likaledes bör man med heder och beromelse ihogkomma en så nitist Föreståndare, som Hospitalet sinnet i Herr Carl Habicht.

På Lindholmen fins hö till köps.

En infattad Ring är funnen på Gatan af en fattig Dreng, och erhålles emot Fålig hittelön af den, som nogare beskriwer hynder.

Nästkommande Tisdag blir Auction på Herr Bokners hus.

Götteborgska
Magasinet.

Lördagen, den 14 Junii 1760.

Tankar om Christi Födelse-år.

En af våre störste lärdoms hjeltar har, uti en Disputation, hwilken i Lund utkommet, lärt mig, at om vår Frälsares födelse-tid hafwa waret 98 särskilda meningar. Des egen, som innehåller åttilliga arriga och nya anmärkningar, kan wäl passera för den 99de. Til at upfylla centurien, tar jag mig frihet, at upgifwa en ny hypothes, som så kan kallas i det hänseende, at jag wil samma besträffa med et nytt bewis, hwilket så wida mig westerligt år, af ingen Chronologist är i agt taget.

Evangeliska historien berättar, at Johannes Döparen kom till Jordan i Liberii 15de år, och at han där döpte mycket folk. Så finner man oc af andra heliga Skrifter, at sedan bemälte Döpare en tid förvättat sit heliga ämbete, omsider döpte bland de sista vår Frälsare Christum. Man finner oc, at Frälsaren efter sin dövelse, och kort före Påstken samma år war wid 30 år, eller som det står i Grefsan: *ὄντος τριαντα ετών*. Ingen Christen lärew

A a

twifla